

?Quan Europa et toca el crostó

«La UE és un club d'estats, però Espanya no pot passar-se sempre per l'arc del triomf els drets fonamentals»

En pocs dies, diversos estaments europeus i internacionals han coincidit a renyar Espanya per diversos incompliments. Els darrers, aquest mateix dimarts, del Consell d'Europa, per la llengua, i de la Comissió Europea, per l'economia. Dos retrets que arriben només una setmana després que el propi Consell d'Europa s'alarmés de l'excessiu ús de la força policial a l'Estat i que a Ginebra es fes palès que han augmentat les denúncies contra Espanya davant l'ONU per vulnerar drets humans. I no gaire després que Amnistia Internacional -tot i defugir el terme presos polítics- exigeixi l'alliberament immediat dels Jordis i l'anul·lació de les seves condemnes.

I més retrets que podrien caure. Potser un de ben gros aquest mateix dijous, en cas que el TJUE considerés que es va vulnerar la immunitat d'Oriol Junqueras com a eurodiputat. Tot plegat, com a avantsala d'un més que probable clatellot quan la justícia europea revisi la sentència de l'1-O.

Vol dir això que Espanya està pràcticament contra les cordes i que això durà a un tomb espectacular que ens portarà a tots a la llibertat i la glòria, com venen a dir alguns practicants del pensament màgic i les jugades mestres? Ni de broma. La UE és un club d'estats i la política internacional és un joc d'interessos, i ni l'un ni l'altre jugaran ara per ara contra Madrid.

Vol dir això que Espanya pot seguir passant-se per l'arc del triomf drets fonamentals en la seva obsessió per no donar ni el pa ni la sal a Catalunya? Doncs tampoc. Almenys, no per sempre. Perquè sí, Hongria o Polònia fa temps que fan el que Espanya encara no ha gosat fer, i no passa res. Però el camí de l'autoritarisme és golós, i si no el frenes d'entrada, en uns quants anys t'has tornat Turquia sense ni adonar-te'n. I llavors els descrèdit ja és massa irreversible. I potser el got a vessar de la paciència internacional, també.